

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Још једна недеља браћо и сестре, и још једна велика благовест коју нам данашње свето Јеванђеље износи пред нас. Слично оном догађају са виноградарима, и данас Господ говори да је Царство небеско слично цару који учини свадбу сину своме и позва многе званице али они не дођоше. Цар шаље слуге да их позову, они неке извређаше, неке избише, неке убише. И не хтедоше доћи него сваки отиде, неко у поље своје, неко трговини својој. Посла цар друге слуге, више него прве и учинише им исто тако. Онда се цар разљути и посла војску и казни онај град и оне становнике који тако зло поступише са његовим слугама. Па нареди слугама онда идите на улице, на путеве, на раскршћа и кога год нађете приволите да дође да ми се напуни кућа јер свадба је готова, јунци и храњеници су поклани, све је готово јер оне званице не беше достојне, позовите оне које нађете. Слуге учинише тако и дворана се напуни гостима. Цар изађе да види госте своје и међу њима виде једнога човека који није одевен у свадбено рухо, како се тада то обичајно радило, и упита га *иријашељу како си дошао овде?* А он оћута. То је та јеванђелска прича дубокога смисла браћо и сестре. Јасно је свима да је овде цар сâм Бог, Отац свију и Творац свију. Свадба сину своме јесте његова божанска трпеза и свечаност коју је припремио за спасење рода људскога. Нема веће свечаности на земљи, није никада била нити ће икада бити, тако величанствена, тако свечана, тако богата, тако обилна, као што је Бог припремио трпезу званицама својим у Царству небеском. Слуге Божије су многобројне. Не само пророци, не само апостоли него цела твар јер небеса казују славу Божију. Свака травка, свака биљка, свака ласта која лети око наших прозора јесу слуге Божије које нас позивају и призивају. Хајдете у Царство небеско трпеза је готова! Наравно да су првобитне слуге Божије у правом смислу речи свети пророци, свети апостоли, свети мученици које Црква слави свакога дана по једнога или

више њих. А ми смо сви званице. Како поступамо са тим слугама Божијим које нам Бог шаље да нас опомену, да нас позову, да нас призову да дођемо на свадбу царевог сина. Да ли смо припремили свадбено одело, рухо, у коме ћемо се појавити на свадби тамо; да не прођемо као онај који не беше одевен у свадбено рухо, јер када он оћута и ништа не рече, цар нареди да му вежу руке и ноге и да га баце у таму најкрајњу где ће бити плач и шкргут зуба. Шта значи то браћо и сестре да је он оћутао? Није омао опрадвања, није имао шта да каже зашто је провео живот немарно, у гресима, у страстима, зашто није бринуо о души својој. Зато је тако и прошао.

Али данашње Јевађеље се завршава једном страшном опоменом. *Многио је званих али је мало изабраних.* Сви људи, сви народи су позвани од Господа Бога на свадбу царевог сина, на свадбу Сина Божијега. На ту свечаност у Царству небескоме, за ту богату гозбу сви су позвани али, авај, сви се не одазивају. Много је званих, то значи сви су звани, али је мало одабраних, мало је оних који се одазову. А одазивамо се тиме што верујемо у Бога, што слушамо Његове заповести, што чистимо душу своју од грехова наших, покајањем, исповешћу грехова, што чинимо добро другима, оно што би желели да и други нама чине, избегавамо да чинимо оно другима што не би волели да нама други чине. То је одазивање на позив слугу царевих. Али многи од нас и данас и кроз све генерације, било је оних којима су више омилела земаљска добра, земаљска блага него оно што је Бог донео и дао људима као вечну истину, вечну правду, вечни живот, вечну љубав. И зато једно одоше у поље своје да обиђу, други трговини својој, дакле, сваки нечему земаљскоме што нас одваја од Бога и што нас спречава да се одазовемо на позив царевих слугу. Сви народи овога света су добили слуге царева и позив од цара, а ми србски народ, браћо и сестре, данас славимо, посебно славимо данас *Сабор Срба Свешћешља*. Од пре светог Саве, од светог Саве и после светог Саве до светог

владике Николаја и оца Јустина Ћелијског. Многе светитеље, многе просветитеље, многе мученике, многе подвижнике Бог је слао народу нашем да нас позове у Царство небеско, да нас позове за ту небеску гозбу и трпезу. Да ли смо се сви одазвали на тај позив ових дивних слугу Божијих? Сигурно да нисмо. И не само данас него и кроз векове иако је наш народ христоносан и крстоносан, у њему је било и оних који нису држали до вере своје. Они ће се појавити тамо без свадбенога руха и онда, авај, доживеће судбину онога који се нашао на свадби царевог сина неприлично одевен. А то значи да сви треба да се трудимо да послушамо слуге Божије који нас позивају. Да послушамо наше дивне светитеље који су нам блиски, који су нам живи пример како треба живети у овоме животу да бисмо били достојни да уђемо у Царство небеско и да седнемо за софру царевог сина.

Нека би Господ молитвама свих угодника својих, Пресвете Богородице и осталих из рода хришћанскога и посебно из светитеља србскога рода које данас прослављамо, да нас Бог све просвети, умудри, призове и позове поново да дођемо у Царство Његово да тамо наследимо и добијемо све оно што је Господ донео на земљу, и да тамо са свима светима и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.